

Kázeň z ev. Služieb Božích so spovedou a Večerou Pánovou v Bratislave (Nový kostol), 27.11.2022, 8.30h **1. adventná nedeľa**, evanjelium: Mt 21, 1 – 9; ES: 15, 23,1; 16 (VP: 23, 2 – 5), Antifóna 6

Zachariáš 9, 9: „Preveľmi jasaj, dcéra Sion, zvučne plesaj, dcéra Jeruzalem! Ajhľa, tvoj kráľ prichádza k tebe spravodlivý a plný spásy, pokorný, sediac na oslovi, na osliatku, na mláďati oslice.“

Milí bratia a milé sestry!

Mesto Jeruzalem sa nachádza na vrchu Sion. Biblia preto často nazýva Jeruzalem jednoducho „Sion“. **Mesto poskytuje svojim obyvateľom jedlo a prístrešie. Preto sa mestá zvyknú prirovnávať k matkám. Ako matka živí a chráni svoje dieťa, tak mesto živí a chráni svojich obyvateľov.**

Z povedaného je zrejmé, prečo prečítaný text Písma svätého oslovuje obyvateľov Jeruzalema: „dcéra Sion“. Je vyzvaná, aby sa radovala: „Preveľmi jasaj, dcéra Sion, zvučne plesaj, dcéra Jeruzalem!“

Hoci nežijeme v Jeruzaleme, môžeme to vzťahovať aj na seba. **Pán Boh sa totiž postaral o to, aby nás Jeruzalem – teda svoj ľud – živil a chránil.**

Ježiš zomrel v Jeruzaleme. Tam aj vstal z mŕtvych. Takto nás vykúpil z hriechu a dal nám večný život.

Dobrá správa o tom – **evanjelium sýti našu dušu: posilňuje našu vieru a udržiava nás pri živote.**

Ježiš nás aj chráni pred našimi nepriateľmi: Ak zostávame s Ním, diabol nás síce môže pokúšať, útočiť na nás, no nemôže nás zničiť. Je ako pes na reťazi, ktorý nám nemôže ublížiť, s výnimkou toho, že by sme si od neho držali menší odstup, než kam siaha jeho reťaz.

Radujme sa ako „dcéra Sion“, pretože Ježiš nás vykúpil.

Prorok Zachariáš ho nazýva „kráľom“, „spravodlivým“ a „plným spásy“. Keď na Neho vierou hľadíme, môžeme sa radovať, plesať a jasať.

Zachariáš prorokoval: „Ajhľa, tvoj kráľ prichádza k tebe spravodlivý a plný spásy“. Ježiš jasne ukázal, že On je týmto spravodlivým kráľom plným spásy.

Vskutku do Jeruzalema nevošiel ako mocnár a dobyvačný vojvodca na bojovom koni, ale ako pokorný, sediac na oslovi. Chce nás vykúpiť úplne inak, ako si svet predstavuje Vykupiteľa – chudobou a poníženosťou. V 2. liste Korintským 8, 9 o tom čítame: „Ved' poznáte milosť nášho Pána Ježiša Krista, že hoci bol bohatý, schudobnel pre vás, aby ste vy zbohatli Jeho chudobou.“ Z toho poznávame: **toto vykúpenie skutočne pochádza od Boha.**

Súčasníci proroka Zachariáša si mohli myslieť, že Zachariáš sa zbláznil, keď im rozprával, že Záchranca (Mesiáš), ktorého tak dlho očakávali, príde na oslovi. Izrael bol vtedy okupovaný cudzou mocnosťou a nepriateľskí vojaci na koňoch a bojových vozoch boli stále pripravení potlačiť každý náznak odporu. V predstave Židov bol očakávaný Mesiáš udatný bojovník, ktorý príde s veľkou armádou. Predpovedať Záchrancu ako úbožiaka na oslovi znelo tak absurdne, ako keby niekto po r. 1968 tvrdil, že z Československa vyženie tanky a obrnené transportéry vojsk Varšavskej zmluvy holými rukami a štrnganím zväzku kľúčov... A predsa, **nielen Izraelci, ale aj mnohí z nás zažili, že Boh nepremáha silných väčšou silou** – to je ľudská cesta, po ktorej zostáva mnoho škôd – **ale pozdvihuje k víťazstvu tých, ktorí nijakú moc nemajú**. K tejto ceste sa Pán Boh priznal vzkriesením ukrižovaného Ježiša. Ukázal, čo znamená, že kráľ na oslovi je nielen ponížený, pokorný, ale aj spravodlivý a plný spásy, ktorú svojou obeťou priniesol všetkým národom. Kto prijíma tohto Vykupiteľa, kto verí, Ježišovi ako svojmu Spasiteľovi a Pánovi, má dôvod na radosť a plesnie.

V viacerých mestách môžeme vidieť pozostatky starých mestských hradieb. Niektoré mestá, vrátane nášho, majú stále zachované jednu či niekoľko mestských brán. Pred stovkami rokov boli takmer všetky mestá chránené hradbami a bránami. Tak to bolo aj v biblických časoch.

Na hradbách a pri bránach stáli strážne. Brány boli v noci zamknuté. Zatvorili ich aj vtedy, keď prišiel nepriateľský kráľ so svojimi vojakmi.

Keď však prišiel ich vlastný kráľ, brány sa otvorili dokorán alebo sa zdvihli, aby kráľ bez prekážok vstúpil do svojho mesta. Ak bol kráľ obľúbený, ľudia mu išli v ústrety. Víkali ho jasaním a s radosťou.

Ježiš je náš dobrý kráľ. Preto, keď prichádza, vyznávame slovami Žalmu (24, 7): „*Ó, brány, pozdvihnite svoje hlavy, a zdvihnite sa, večné vráta, aby mohol vojsť Kráľ slávy!*“

Vstúpili sme do adventu. Pripomína, že Ježiš opäť príde ako spravodlivý sudca sveta. Advent je mimo iného aj obdobím priprav na Vianoce. Čas, keď slávime vstup Ježiša v ľudskom tele do nášho sveta.

On chce aj v tomto advente, i dnes vojsť – vstúpiť, a to do srdca každého človeka. Nezatvárajme brány, ako keby prichádzal nepriateľ. Otvorme doširoka brány svojich srdc, pretože prichádza náš dobrý Kráľ. S plesaním a radosťou ho privítajme.

Adventom sa začína aj nový cirkevný rok. V ňom k nám kráľ – spravodlivý a plný spásy – opäť prichádza. **Pán Ježiš prichádza k nám. Chce nám byť veľmi blízko: svojím slovom, svojím požehnaním a tiež v daroch svätej Večere Pánovej.**

*„Preveľmi jasaj, dcéra Sion, zvučne plesaj, dcéra Jeruzalem!
Ajhľa, tvoj kráľ prichádza k tebe spravodlivý a plný spásy.“
„Ó, brány, pozdvihnite svoje hlavy, a zdvihnite sa, večné
vráta, aby mohol vojsť Kráľ slávy!“ Amen.*

Použitím myšlienok Matthiasa Kriesera a Jana Lavického: [Martin Šefranko](#), evanjelický a. v. farár